AUGUSTINUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. CONSUETUDINES
Klosterneuburg, um 1420
Seite 17v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=763
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

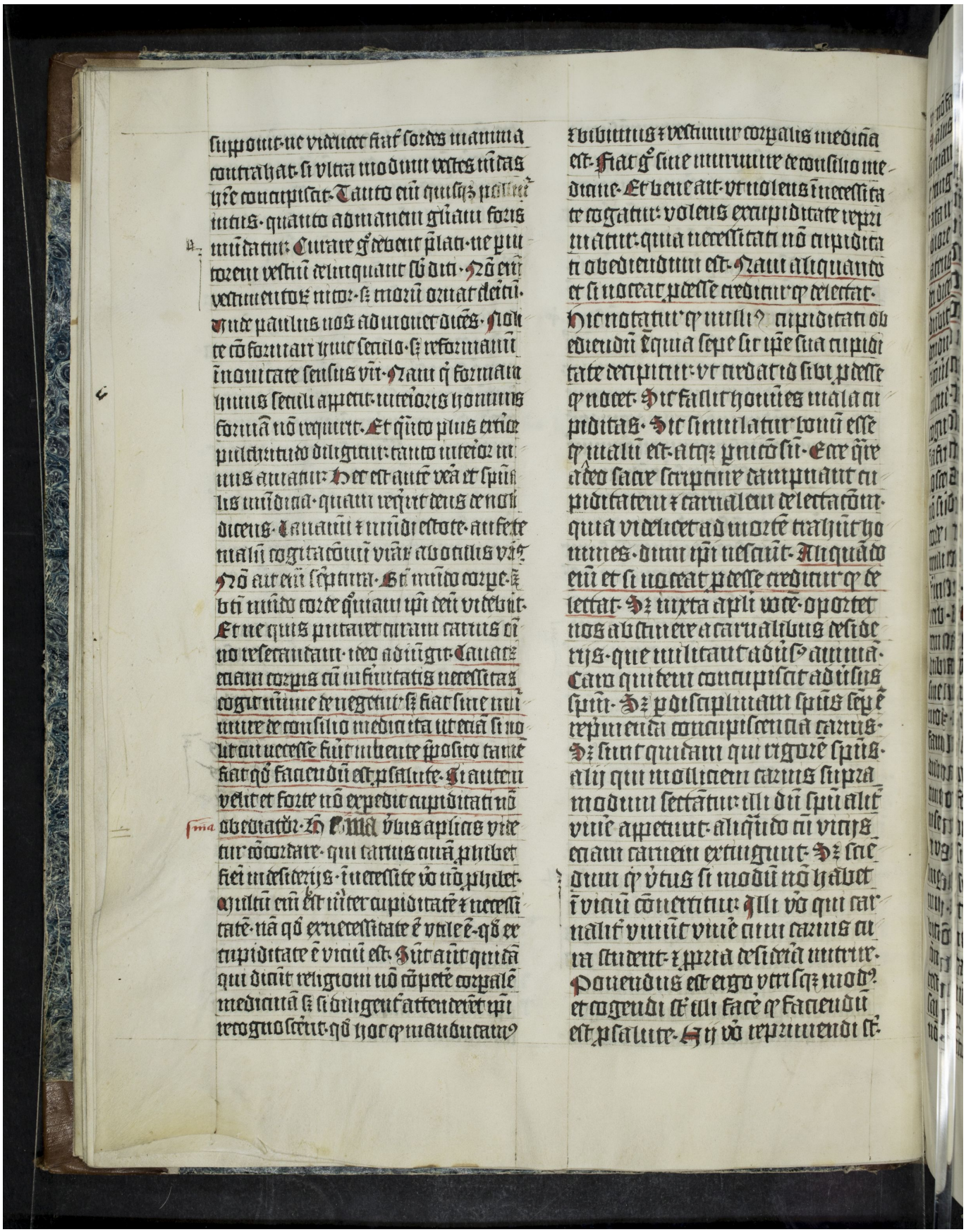

supponit ne videlicet fiat sordes mamma
contrahat si vltra modum vestes mundas
que concupiscat. Tanto enim quisque pollen
tior quanto adamantem gliam foris
mundatur. Curare g̃ debent plan ne pul
crem vestim induant sed dim. Nõ enim
vestimentorum nitor. sed mentis ornatus deceat.
Vnde paulus nos admonet dicens. Nolite
cõformari huic seculo. sed reformamini
in nouitate sensus vri. Nam q̃ formam
mundi seculi appetit interioris hominis
formam nõ requirit. Et q̃nto plus exte
rior pulchritudo diligitur tanto interior ho
mo amatur. Hoc est autem vera et spiri
tualis munditia. quam requirit deus de nob̃
dicens. Lauamini munditie estote. auferte
malum cogitationum vestrarum ab oculis vrs
Nõ aut eam septiam. Sed mundo corpe
sed mundo corde quam ipsi deum videbunt.
Et ne quis putaret carnem carnis oi
no resecandam. ideo adiungit. Caro
etiam corpis ei infirmitatis necessitas
cogit nunc de negotio sed fiat sine mu
nere de consilio mediocrita ut etiam si no
ut ait necesse fuit inuente sposito tamen
fiat quod faciendum est psalmite. Si autem
velit et forte nõ expedit cupiditati nõ
obedientiam. Ad vbis apostolus vrs
tur cõcordare. qui carnis animã prohibet
fieri in desideriis. in necessitate vero nõ prohibet.
quidem enim est inter cupiditatem et necessi
tatem. nam quod est necessitate e vitale e. quod ex
cupiditate e vitium est. Sed autem quidam
qui dicit religiosum nõ cõpete corpale
medicamen. si diligenter attendere vt
cognoscere. quod hoc q̃ manducamus
et bibimus et vestimur corpalis medicina
est. Fiat g̃ sine murmure de consilio me
diane. Et bene ait. vt nolens in necessita
te cogatur. volens enim cupiditate repri
matur. quia necessitati nõ cupiditati
obediendum est. Nam aliquando
et si nolent posse creditur q̃ delectat.
Hic notatur q̃ nullus cupiditati ob
ediendum. quia sepe sic ipse sua cupidi
tate decipitur. vt credat sibi posse
q̃ nocet. Sic fallit homines mala cu
piditas. Sic simulatur bonum esse
q̃ malum est. atq̃ pnicõsum. Ecce q̃re
adeo sacre scripture cauptiant cu
piditatem et carnalem delectacõm.
quia videlicet ad mortem trahit ho
mines. dum ipsi nesciunt. Aliquando
enim et si nocent posse creditur q̃ de
lectat. Sed iuxta apli vocem oportet
nos abstinere a carnalibus deside
riis. que militant adversus animam.
Caro quidem concupiscat adversus
spiritum. Sed potest aliquam spiritus sepe
repugnantia concupiscentia carnis.
Sed sunt quidam qui rigorem spiritus
alij qui mollitiem carnis supra
modum sectantur. illi dum spiritum
vnice appetunt. aliquando ei vitiis
etiam carnem extinguunt. Sed sac
dum q̃ vitus si modum nõ habet
in vitium conuertitur. Illi vero qui car
nalis vnitur vnice atque carnis cu
ra student. et pena desidia nutrit.
Ponendus est ergo vtriusq̃ modi
et cogendi sed illi facere q̃ faciendum
est psalmite. Illi vero repugnandi sed